

maa man ogsaa være berettiget, formelt berettiget til at stille de omhandlede 3 uftyl-dige Forslag, som hverken ville ryste Mini-steriet eller Finantsordføreren eller Vand og Rige, hvis de blive vedtagne.

Ordføreren (Holstein-Ledeborg): Jeg tror, den ærede Minister noget har misforstaaet min sidste Udtalelse. Jeg har ikke sagt, at der var tabt en Smule mindre, nu da jeg sidst talte, end jeg sagde, da jeg talte første Gang; men jeg har blot gjen-taget, hvad jeg første Gang gjorde opmærk-som paa, at det dreier sig ikke her om en indre jydsk Trafikforbindelse. Det er dette, den ærede Minister stadig og stadig kommer tilbage til at sige, at der er ingen Stade sket; men det dreier sig her om et meget alvorligt Tab, og naar jeg nu efter den ærede Ministers sidste Foredrag skal ganske kort vise, hvor stor den Skade er, saa er det da den, at man i Konkurrencen med hele den øvrige Verden stiller Danmarks største Pro-vinds eller omtrent det halve Rige, Sylland, saa ugunstig, som det vel er muligt, idet Sylland maa vælge mellem enten at opgive den sædvanlige billige Postkorrespondance eller at bruge Telegrafen for ikke at komme 12 Timer bagefter. Naar man nu veed, hvad det vil sige i Forretningsverdenen, vil man ogsaa kunne forstaa, at det i Virkelig-heden er det Samme som de Forretningers Ruin, som skulle finde sig i Konkurrencen. Den ærede Minister har indrømmet, at der mangler Tilslutning til Mellemtydskland, det vil sige Frankfurt, til Frankrig og til Eng-land, altsaa omtrent til den halve Del af det Europa, der har nogen Betydning for vor Handel. Denne Tilslutning mangler altsaa fuldstændig 12 Timer. Vi ere saa-leeds 12 Timer tilbage for hele den øvrige Verden, medmindre man vil bruge Telegra-fen til Korrespondance, det vil sige fordyre sine Driftsomkostninger med mange, mange Procent. Naar man ser uheldet paa det, maa man dog virkelig indrømme, at her gjøres der vort Land, betraget som Han-delsland, som Konkurrent paa det europæiske Marked, overordentlig stor Skade i Forhold til den bestaaende Tilstand. Ja, var det noget Nyt, vi forlangte, kunde jeg bearbej-de, man sagde, det er for Meget at forlange, vi kunne ikke overkomme det; men det er jo den bestaaende Tilstand, som vi ønske øvret-holdt, og som nu skal forandres til Skade for vor egen Handelsstand. Naar den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at han troede, at Toget vilde komme tidsnøt til Hamborg, vil jeg blot henlede Opmærksom-heden paa, at det kommer Kl. 11^{1/2}, og det

er vist en Selvfølge, at der ikke kan være Tale om nogen Besørgelse af Posten, Om-høring, Bæstning, Beslutning osv. med Hen-syn til den Post, der kommer Kl. 11^{1/2}, in-den Børstiden, da den rimeligvis ikke er ret længe efter Middagstid, maaste allerede tid-ligere. Det er imidlertid for mig af Hand-lande oplyst, at den Post kommer for sent til at kunne omdeles inden Hamborg Børs-tid, og ganske det Samme gjælder med Hen-syn til den Post, der gaar med det Dagtoq, som den ærede Minister bestandig siger kan træde i Stedet for Nattoq. Alle de Oplys-ninger, jeg tillod mig at fremdrage i mit første Foredrag, gif netop ud paa at vise Forskjellen mellem Dag- og Nattoqenes Be-tydning som Postaltog. Det hævdede jeg bestemt, og den ærede Minister har heller ikke afkræftet, at Forskjellen er denne, at Posten kommer 12 Timer senere alle Steder. Den ærede Minister siger, at Folk kunne skrive lige til Kl. 12 om Natten. Ja, men det er ingen Fordel at have længere Tid til at besørge sine Forretninger, men for den Handlende er Fordelen den, naar han be-sørger sine Forretninger hurtigt, at faae sine Breve rask afsted. Denne udenlandske Post kommer til Frederikshavn Kl. 12, og Kl. 5 skal det være expederet for næste Morgen at naae til Hamborg og næstnæste Morgen til London, men som Forholdene nu ere, kan det ikke nytte, at en Handels-mand i Frederikshavn stunder sig med at be-svare Breve; thi naar han er færdig med dem til Kl. 5, maa han lade dem ligge til næste Morgen; thi de komme dog for sent til at komme med til Hamborg og London. Det Samme gjælder for den engelske Post, det er ingenlunde Hamborgposten alene. Ganske vist gaar Toget igjennem, men den Post, der besøres med Dagtoget, kommer paa saa uheldige Tider, at den ikke kan blive omdelt samme Aften. Den kommer om Af-tenen efter Børstid, saa at Omdelinaen in-gen Nytte kan gjøre. Som Forretnings-korrespondance faar den altsaa først Betyd-ning paa den paafølgende Dag. Deri ligger Ulykken. Jeg har blot ment at burde frem-hæve dette endnu en Gang, fordi jeg tror, der ligger mere Vægt paa dette Spørgs-maals virkelig forvarlige Ordning, end den ærede Minister vil se.

Indenrigsministeren (Sjagersted):

Den ærede Ordfører var denne Gang ikke saa heldig at finde et blot nogenlunde for-rekt Udtryk for den postaltale Betydning af Forandringen, idet den ærede Ordfører sagde, at Posten altid kom 12 Timer bagefter. Det er fuldstændig galt, det er kun i en